

Mál nr. 192/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Slysáttrygging launþega.

Nafn váttryggingartaka (X)

Slyshugtak váttryggingaréttar.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 31. maí 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 19. júní 2023.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 28. júní 2023.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 17. júlí 2023.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að föstudaginn 1. október 2021 hafi M, er hann var að störfum fyrir X, orðið fyrir líkamstjóni. Atvik hafi verið þau að M var að loka hurð á vagni, hurðin hitti ekki í falsið og skall harkalega til baka og lenti á hægri öxl M með þeim afleiðingum að hann slasaðist. Hafi hann strax á mánudeginum eftir slysið átt samtál við yfirmann sinn og greint honum frá slysinu. Nokkrum dögum síðar eða þann 13. október 2021 leitaði M til læknis og er getið um slysið í sjúkraskrá heilsugæslunnar. Eftir þetta hafi hann farið endurtekið til læknis vegna meiðslanna. Vegna líkamstjóns síns krafðist M bóta úr slysáttryggingu launþega X hjá V sem hafnaði bótaskyldu þann 16. júní 2022 á grundvelli þess að ósannað væri að slysið hefði átt sér stað auk þess sem atvikið uppfyllti ekki skilyrði slyshugtaks skilmála tryggingarinnar.

M byggir á því að fyrirbyggjandi gögn staðfesti að hann hafi orðið fyrir vinnuslysi þann 1. október 2021. Til að mynda hafi Sjúkratryggingar Íslands staðfest bótaskyldu með bréfi dags. 17. ágúst 2022. Þá eru fyrirbyggjandi tölvupóstsamskipti M við yfirmann sinn hjá X þar sem M vísar til samtala um vinnuslysið. Yfirmaður M þvertækur hins vegar fyrir að hafa átt samtöl við M vegna slyssins og byggir M á því að það svar sé mjög ótrúverðugt í ljósi gagna og upplýsinga í málinu. Þá mótmælir M því einnig að atvikið uppfylli ekki skilyrði slyshugtaks váttryggingaréttar, enda ljóst að skyndilegur og utanaðkomandi atburður olli slysinu, þ.e. vagnhurð sem skall skyndilega til baka og lenti með höggi á öxl hans.

V hefur hafnað greiðsluskyldu úr slysáttryggingu launþega í fyrsta lagi þar sem V telur ósannað að slys hafi orðið og í öðru lagi að ef slysið teljist sannað þá uppfylli það ekki skilyrði slyshugtaksins samkvæmt skilmála tryggingarinnar. Vísar V til þess að meint slys hafi verið tilkynnt til félagsins rúmum fjórum mánuðum eftir að það varð og að X sem vinnuveitandi M hafi ekki staðfest að atvikið hafi átt sér stað. Engin vitni hafi verið að atvikinu og M leitaði ekki til læknis fyrr en tveimur vikum eftir meint atvik. V telur með vísan til þess sem fram kemur í sjúkraskrárfærslu dags. 13. október 2021, að ekki sé um slys í skilningi skilmála váttryggingarinnar að ræða. Í færslunni segir: „Illt í hæ öxl nú en fór í aðg f nokkrum árum, slitið í öxlinni. Náði bata en nú komið bakslag, var að loka hurð á flutningabíl og fann til og verið slæmur í nokkra daga. Erfið líkamleg vinna á flutningabíl.“ Að mati V var ekki um utanaðkomandi atburð að ræða, heldur meiðsli sem hafa átt sér stað innan líkama hans.

Álit.

Ágreiningur þessa máls lýtur að því í fyrsta lagi hvort sýnt þyki að M hafi orðið fyrir líkamstjóni á vinnustað sínum hjá X þann 1. október 2021 og í öðru lagi ef sannað þykir að hann hafi orðið fyrir líkamstjóni, hvort um sé að ræða slys í skilningi váttryggingarskilmála slysáttryggingar launþega hjá V. Af fyrirbyggjandi sjúkragögnum má ráða að M er með langa sögu um meiðsli í hægri öxl og fór hann í aðgerð á öxlinni árið 2012. Engin vitni voru að hinu meinta atviki og gegn neitun yfirmanns M hjá X, þá liggur ekki fyrir staðfesting á því að M hafi látið X vita af því. Samkvæmt gögnum X var M ekki fjarverandi frá vinnu næstu daga þar á eftir. Fyrir liggur að hann leitaði til læknis þrettán dögum eftir líkamstjónið og má af færslu í sjúkraskrá þann dag að M hafi líklega lent í einhverju atviki á vinnustað nokkrum dögum áður en samkvæmt almennum sönnunarreglum ber M sönnunarbyrðina fyrir því með hvaða hætti tjónsatvikið varð þ.e. að um slys í skilningi váttryggingarskilmála hafi verið að ræða. Í 2. gr. váttryggingarskilmála slysáttryggingar launþega hjá V er hugtakið slys skilgreint með þeim hætti að um sé að ræða „...skyndilegan utanaðkomandi atburð, sem veldur meiðslum á líkama váttryggðs og

gerist sannanlega án vilja hans.“ Eins og fyrr segir var M með fyrri sögu um meiðsli á hægri öxl. Færsla í sjúkraskrá styður ekki þá frásögn hans að líkamstjónið megi rekja til utanaðkomandi atviks og eru meiðslin þess eðlis að allt eins líklegt er að líkamstjónið megi rekja til innra ástands M. Með hliðsjón af öllum gögnum hefur M ekki tekist að sýna fram á að hann hafi orðið fyrir bótaskyldu slysi í skilningi skilmálaákvæðis V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 15. ágúst 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir